

මිත්තාමිත්ත ජාතකය

තවද කරුණානිධාන වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වාසය කරන සමයෙහි උපාධ්‍යයන් වහන්සේ කෙණෙකුන් අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

එක් බාල නමෙක් තමන් වහන්සේගේ උපාධ්‍යයන් වහන්සේ කෙරේ විස්වාසීයේක මාකළ දෙයකට උරණ නොවනසේකැයි වාන් ලනලෙස පයියක් විදිනට රෙද්දක් ඇරගත්පසු එපවත් උපාධ්‍යයන් වහන්සේට කීසේක. උපාධ්‍යයායන් වහන්සේ මාගේ කඩ කුමකට ඇරගත්තුදැයි විචාරන්නා නුඹ වහන්සේ මා හා විශ්වාසය තකා ඇරගනිමි කියන්නා නොප හා මා හා කුමන විශ්වාස දැයි කියා අත්ලෙන් පාරකීපයක් ගැසුසේක. මේ කථාව ධම්මසභා මණ්ඩපයෙහි ප්‍රකාශ විය. එබස් සර්වඥයන් වහන්සේ අසා මහණෙනි පළමුත් එහි හික්ෂුහු කෝපිචුවෝ වේදැයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්ජරුකෙණෙකුන් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ කසිරට බ්‍රාහ්මණ කුලයක ඉපිද වැඩිවිය පැමිණ ගිහිගෙයි ආලයනැර හිමාලයවනයට වැද සෘෂිපුත්‍රජ්‍යාවෙන් පැවිදිව බොහෝ තාපසවරුන්ට ගණශාස්තාව වාසය කරන්නාහ. එසමයෙහි එක්තරා තාපසකෙණෙක් ඇත. ඒ තාපසයෝ කුඩා ඇතෙක් වඩනි බොධි සත්වයෝ ඒ ඇතා වැඩිමෙන් බොහෝ උපද්‍රව සැලසෙයි ඇරපියවයි කිවත් ඇර පියානොහි පුත්‍ර ප්‍රේමයෙන් වඩා මුහුකෙරෙව්වාහ. එකියන ඇත් ත්‍රිමද හලිතවූ තැනැත්තේ තාපසයන් එලාපල ගෙණෙන්නට ගිය කීපදවසකින් ආතැනැත්තන් දැක අල්වාගෙන මරා තළාපියා පලාගියෝය. බොහෝ තාපසවරු ඒ තාපසයන්ට කළමනා ආදාහණකොට එපවත් බෝධිසත්වයන්ට කීහ. නැවත කියන්නාහු ස්වාමීනි වෛර මිත්‍රයන් දැන ගන්නේ කෙසේදැයි කීහ. එවිට බෝධි සත්වයෝ කියන්නාහු යම් අහිත මනුෂ්‍යකෙණෙකුන් දුටු වෙලේ පිළිසඳර කථා නොකෙරේද, සිනාවක් නොයේද, ඇස් දල්වා ප්‍රියව නොබලාද, දැක සතුටු නොවේද, යන මෙකී කාරණාවෙන් යුක්තවූ තැනැත්තේ වෛරීය. මෙකී කාරණා නොවගන්නා තැනැත්තේ ප්‍රියකරුයයි බොහෝ තාපසවරුන්ට අවවාද කියා සතර බ්‍රහ්මචිහරණයෙන් බඹලොව ගියාහයි වදාරා මේ මිත්තා මිත්ත ජාතකය නිමවා වදාළ සේකි. එසමයෙහි ඇතා වැඩූ තාපසයෝ නම් අතවැසි හික්ෂුහුය, ඇතා නම් උපාධ්‍යායෝය, ගණශාස්තාව උපන්නෙමි බුදුවූ මම්මයයි වදාළ සේකි.